

بنام آن که بوی بیخ آن کل چشم قال شیخ امام علی
والتعارف انما مشرفه لبین ابو جعفر علی بن
المعروف بان انما المهری و غیره الملاء ذکره
شربنا علی ذکر الحکمت مداته : سکرنا با من قبل ان الکرم
الشرب با حرکات التثنی ان میدن آب و غیره از باب سیوم ال
ابواب ششکانه ثلثه فخره ام خمر را کونید بان اعتبار که کما
ان بران مداومت متوانند نمود و سکرنا با بغضین مت شد
از باب سیوم الکرم درخت المور حله سکرنا با صفت طاهرت
و جار خور درین قبل ان خلق متعلق بشرنا با سکرنا نوش
کردیم که با سکرنا بدوستکانه خوردیم بر باد حضرت دوست
شیریم و این پیش از افیدن کرد بود که درخت المور است و
ماوه شربش شور بر شرف و شور با می روزی که مدار صغ
اضلاک نبود و این شرب آب شش خالی نبود بر باد تو است
بودم با ده برت اندم جو نشان زبانه نال نبود
ما بجم زجام شش تو بر عکس ان بر جرم کنان خود گذر حله

فشان بر باد تو ان صبح مجور زده ام که نال ان نبود ان
نال نشان لا محضی را سجانده و کجاست بی علی بن علی که کما
از ظهور وجود حق است سجانده بر خودش در حضرت علم بود علم
در قابلیت و استعدادات ایشان و در شرب کجای اعیان تصفا
بوجودی نیستند و کمالات اعیان خود علم و معرفت و عشق
و محبت و امثال آن در ایشان پوشیده است و نهان
و در کجای وجودی شهادت که عبارت از ظهور وجود حق
سجانده کجای استعدادات و قابلیتات اعیان روحان و جانها
و متاویز کجای نامه مرتب بر کجای اول است و مظهر است
که لا تا را که کجای اول در استعدادات و قابلیتات ایشان
اندر ربع و ششتره ربانی ما را طلب نیاز وادی زانما ز
بس بر حسب طلب گرم کردی سازه آنما همه حقیقت نال کجای
نمان بر خلق جهانه عیان که کجای راز بس بشاید که ما او بد
محبت ذراته باشد و بشرب ما را قبول استعدادات ان محبت
در مرتبه اعیان نامه و نیز در حسب کجای علی بن جعفر در حضرت علم

Copyrighted by www.ang.uni-erlangen.de